

W miastach Warszawie i Łodzi w skład komisji podatku gruntowego wchodzi pełnomocnik rządowy do spraw podatku gruntowego na m. Warszawę bądź Łódź albo jego przedstawiciel.

Art. 3. Pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego są odpowiedzialni za właściwy wymiar i terminowy pobór podatku gruntowego w terytorialnym zakresie swego działania.

Art. 4. Pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego współdziałają z właściwymi izbami i urzędami skarbowymi.

Art. 5. Pełnomocnikom rządowym do spraw podatku gruntowego oraz działającym w porozumieniu z nimi władzom skarbowym służy prawo kontroli we władzach związków samorządu terytorialnego wszelkich materiałów w zakresie akcji wymiarowej i poborowej podatku gruntowego. Władze związków samorządu terytorialnego obowiązane są nadto udzielać pełnomocnikom rządowym do spraw podatku gruntowego oraz działającym w porozumieniu z nimi władzom skarbowym wszelkich wyjaśnień oraz dostarczać na żądanie w określonym terminie danych statystycznych o postępach akcji wymiaru i poboru podatku gruntowego.

Art. 6. Władze skarbowe podają do wiadomości właściwych pełnomocników rządowych do spraw podatku gruntowego wyniki kontroli oraz stwierdzone uchybienia.

Art. 7. Pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego obowiązani są w razie stwierdzenia uchybień wydać bezzwłocznie stosowne zarządzenia i podać je do wiadomości władzy skarbowej.

Art. 8. Pełnomocnikom rządowym do spraw podatku gruntowego służy prawo powoływania gminnych delegatów społecznych przede wszystkim spośród członków rad narodowych oraz organizacji społecznych, działających w środowisku wiejskim.

Art. 9. 1. Minister Skarbu może z ogólnych wpływów podatku gruntowego przeznaczyć sumy w wysokości do

30% ogólnych wpływów tego podatku na wydatki związane ze specjalnymi premiami oraz na zwrot kosztów podróży i diet gminnych delegatów społecznych. Pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego w porozumieniu z właściwymi władzami skarbowymi mogą przyznawać specjalne premie:

- a) osobom zatrudnionym przy wymiarze i poborze podatku gruntowego,
- b) osobom biorącym udział w akcji nadzoru nad wymiarem i poborem podatku gruntowego,
- c) na cele kulturalno-oświatowe gromad i gmin, przodujących w uiszczeniu podatku gruntowego

2. Podstawę podziału wpływu podatku gruntowego między władze uprawnione w myśl dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 199) — stanowi suma wpływów zmniejszona o 30%, wymienione w ustępie poprzedzającym.

Art. 10. Rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ustali sposób i tryb powoływania gminnych delegatów społecznych dla podatku gruntowego, zakres ich działania oraz sposób wynagrodzenia.

Art. 11. 1. Rada Ministrów może uchwalić obowiązek całkowitego lub częściowego uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach na obszarze całego Państwa lub w jego części dla wszystkich gospodarstw lub niektórych tylko kategorii.

2. W przypadku określonym w ust. 1 podatek pobiera się bez przeliczenia na równowartość w złotych.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom Administracji Publicznej i Skarbu.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

147

CŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 marca 1949 r.

w sprawie ratyfikacji przez Szwajcarię Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, wraz z Protokołem, podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 20 Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 102, poz. 919), nastąpiła ratyfikacja po-

wyższej Konwencji i Protokołu przez Szwajcarię dnia 30 grudnia 1948 r.

Minister Spraw Zagranicznych: **Z. Modzelewski**